

Nobilissimo, doctissimoq. viro
D. Constantino Hugonio Equiti
Cassar Barlaeus S. P. D.

Quod Virgilio apud Augustum Caesarem fuit Asinius
Pollio, Ausonio apud Gratianum Imperatorem Paulinus,
Marthali apud Domitianum Priscus, id tu apud Aurianum
mibi es, Summamissime Hugoni. Nampe illi summis
poetis summorum Imperatorum gratiam impetrare: tu
homini indigno ac immerenti Gravissimum Principem
magis magisque conciliare pergis, et eodem facto non
minus tuas quam laudatissimi Principis virtutes
illustras. Et nescio an melius sit praemys dignas iudicare
litteras, an praemia ipsam conferre. Illud extra controversiam
est, postremis hoc priori debere. Quamobrem quas
gratias me agere necesse est, utriq. agam, alteri ut datori,
alteri ut auctori: In illo habitabatam eximiam, in hoc
singularum studiorum amorem, et in me propensissimum animum
exosculatus. Forunt quida Mercurium animas & inferis
reducere. Cetera fabulam tu is es, qui me ad tartara
iam pridem depresso, desorbimq. ad Superos reducas, et
eorum favore irradias, per quos stat, ne male sit
Musarum cultoribus. Aurum ramum Aeneas ad Silyros
campus proficiscenti ostendit Sibylla. Tu mimice fabulosam
nuncias, quo sensim ad eam beatitudinem vado, qua vitam
in terris conspici facit. Sed quam illa sunt divini
commans, hinc occulta sensus, a Cuius commoda faxo
olim percipias, itam, persequor. nisi quod
illud longi temporis interitum spem misero Sed
nimis differat. Utinam paulo explicatus locutus
fuissem, quo gaudij causas alteris in animum admittre
potuissem. Si illi Principi salutaris aliqua vocula
exidit, aut a deignator hinc et per se pro
obdorm, quaso Exauda, un' xru'te vob, ita idonys d'neq.
Si me scire non vis, prego rogare et precari, ut occasionibus
invenire, quibus promovri posse vos meas putabim.
Principum favorem occupare oportet, ne longiore mora

A qua litteris tuis
inspergit:

Hug. 37.

torpescat. Jam familiaris istis sum similis, qui imaginaria
causa stomachum doludint, aut Micillo Luciano, qui
somnia divos sibi videbat. Speciem beneficij cuiusdam
fingere mihi possunt, non polliceri, optare, non sperare.
In te omnis spes est, loquor uti d'arpeuror, per quem
indigne dabitur, si non p'gat mihi oblectari futuram
iniquitas. Diure solent Salustius, non se Antonium
magis maioris favore, quam trepidos Senators, quorum
parentum se tutum putabat Cato. Ego nunquam te
amicis quibz. omnibus praefero. O si dies ille affulgeret
aliquando, quo de Principe nostro diure h'eat, quod
de Augusto Naromanus ait Tityrus:

Deus nobis sacra ferat,
Namq. erit ille mihi semper deus. illius usq.
In Alpem nostris impletur caeteris aevos.
Ille mihi dici modicis, ut carnis, et ipsum
Ludere quae velle calamo permisit agresti.

Hactenus vult miseriam digastulo inclusus scripsi da, qua
scripsi, obsequantibus bona menti curis domesticis. His
non nihil exeditis forte meliora potero, aut magis pria.
Dico forte, nam inclusas curis aviculas et occuatis
melius carere ferunt. Vale vir doctissime &
Simamissime et me opus tuum ama.
Lugd. Bat. xxv. Nov. l. mcccxxxix.

Edele, Zee
Mits Zee

Constantijn Huygens Bidde
D' S. Marij van S. E. hie
Woonde op de fonteyne
by t' hof

Huyg

pro

25. 9b. 27.